

EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR!

YA BARBARLIK YA SOSYALİZM!

1 Mayıs 2022'yi emperyalist dünyanın değişen güç dengeleri temelinde yeniden şekillendirilmesi hummalı faaliyetlerinin yaşandığı bir ortamda karşılıyoruz. 24 Şubat 2022'den bu yana Batılı emperyalistlerin ileri karakol olarak kullandığı Ukrayna'da başta ABD, Batılı emperyalistler, onların askeri paktı NATO ile Rusya ve müttefikleri arasında yaşanan kanlı sıcak savaş ortamında karşılıyoruz 1 Mayıs'ı. Ukrayna'nın çeşitli milliyetlerinden işçi ve emekçileri; Ukrayna halkı emperyalistler arası bu savaşın en ön sıradaki kurbanları.

Bugün dünyanın birçok bölgesinde haksız ve gerici savaşlar devam ediyor. Bu savaşlarda, binlerce, on binlerce insan ölüyor, yaralanıyor. Milyonlarca, on milyonlarca insan çıplak canını kurtarmak için yerini yurdunu terk etmek zorunda kalıp, göç yollarına düşüyor. Emperyalistlerin kendi istatistiklerine göre, bugün 80 milyonun üstünde insan, yalnızca canını kurtarabilmek için yollardadır, sürgündedir!

Değişik milliyetlerden, dinlerden, mezheplerden vs. insanlar, dünyanın bugünkü efendileri efendi kalabilsin diye, sömürülerini sürdürürebilsin diye kışkırtılmakta, birbirine kırılmaktadır. Kâr için, daha fazla kâr için, daha fazla "etki alanı" için, dünya hâkimiyeti için gerici savaşlar yürütülmektedir. Bu amaçlar için insanlar kırılmaktadır. Emperyalistler dünya hegemonyası için yürüttükleri bu savaşlarda, bunların "demokrasi için", "özgürlük için", "insan hakları için", "soykırımları önlemek için" vb. vb. yüksek amaçlar için yürüttüğü yalanları ile kandırmaktadır halkları.

Gerçekte başta ABD emperyalizmi ve diğer emperyalist büyük güçler olmak üzere, tüm emperyalist ve gerici güçler dünyanın yeniden paylaşımında, emperyalist sömürü pas-tasından hangi gücün ne kadar pay alacağı kavgasını yürütüyorlar. Yaşadığımız gezegenimiz emperyalist büyük güçler arasında sömürü ve nüfuz alanları olarak bölünmüştür. Dünya, bir yanda "uygar" sömüren ve ezen emperyalist ülkeler ile dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu barındıran geri-bağımlı ülkeler biçiminde bölünmüştür. Bu bölünmenin temelinde emperyalist azami kâr ve emperyalizmin kendine bağımlı ülke halklarının sırtından elde ettiği aşırı kârlardır. Emperyalist dünya düzeninin ayrılmaz yol arkadaşları emperyalist, gerici, karşı devrimci savaşlardır.

Bütün emperyalist, gerici savaşlarda olduğu gibi, Ukrayna'daki savaşın da ekonomilerde yaptığı büyük tahribatın yükünü işçiler emekçiler taşıyor. Pandeminin de tetiklediği ekonomik ve mali krizin yükü işçilerin-emekçilerin sırtlarına bindiriliyor. Bu yüzden dünyanın her tarafında gemiyi aziya almış olan işsizlik sayılarındaki artışlar, kazanılmış sosyal hakların geri alınması, kadınların dolaysız üretimden dışlanması giderek artıyor.

Emperyalizm, dünyanın bir avuç ezen ulus devleti ile milyonlarla ezilen, ulusal haklarından yoksun bırakılmışlar arasında bölünmesi demektir. Emperyalizm, azami kâr için işçileri-emekçileri birbirlerine karşı ırkçılık, milliyetçilik temelinde saldırtılması, gerici, karşı devrimci savaşlar ve dünyanın emperyalistler arasında çelişmelerin keskinleşmesine göre yeniden paylaşımı için "dünya savaşı" demektir.

Emperyalizm, kadın cinsi üzerinde erkek egemenliği, ka-

dın cinsinin aşağılanması, cinsel baskı altında tutulmasının sürdürülmesi demektir.

Emperyalizm, geleceğimiz olan gençliğin, işsizliğe, umutsuzluğa, evet geleceksizliğe mahkûm edilmesi demektir.

Emperyalizm, azami kâr için yalnızca insanın değil, doğal kaynakların da talanı, doğanın mahvedilmesi, yaşam temellerinin yok edilmesi demektir.

Emperyalizm barbarlıktır, savaştır. Emperyalizm, sermaye için, az sayıda emperyalist büyük güç için, daha fazla güç ve zenginlik demektir. İnsanlığın büyük çoğunluğu için daha fazla açlık, daha fazla sefalet demektir.

Emperyalizme dur denilmediği sürece, üzerinde yaşadığımız gezegenimiz her geçen gün barbarlığa doğru sürüklenmektedir. Çözüm, emperyalist sistemin proleter dünya devrimi ile tarihin çöplüğüne gömülmesidir. Bugün gerçek alternatif YA BARBARLIK YA SOSYALİZM alternatifidir.

1 MAYIS EMPERYALİZME KARŞI İSYANA ÇAĞRIDIR!

Bugün dünyada şartlar objektif olarak sosyalizm açısından olgundur. Buna rağmen emperyalist barbarlık hüküm sürüyorsa, bu aynı zamanda bizim suçumuzdur! Biz, dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturuyoruz. Biziz çalışan! Biziz üreten! Biziz bütün değerleri yaratan! Biziz hayatı yaratan! Gücümüzü kavrayalım! Örgütlenelim! Dünyayı fet-hedelim!

1 Mayıs 2022'ye Kuzey Kürdistan-Türkiye'de işçi sınıfının uluslararası dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı, faşist devlet terörünün büyük boyutlara ulaştığı, işkencenin ayyuka çıktığı, haklarımızın kısıtlandığı, toplum yaşamının savaşa endekslendiği koşullarda giriyoruz.

24 Temmuz 2015'den beri "terör"e karşı mücadele adı altında başlatılan yoğun savaş devam ediyor. Savaş daha önceki dönemlerden farklı olarak Rojava ve Güney Kürdistan'a taşınmış durumda. Kürdistan coğrafyası tam bir savaş alanı. Devletin savaş güçleri, Kürdistan'ı yakıp yıkıyor, Kürt öncü güçlerini yok etmek için uğraşılıyor! Bugün Kürdistan'da bütün yoğunluğuyla yürüyen savaşın sonlanması, ülkelerimizde yaşayan halklar açısından ve savaşın ağır yükünü taşıyan Kürt ulusu açısından gereklidir.

Sömürgeci T.C.'nin barıştan anladığı, Kürt ulusunun köleliğini kabul etmesidir. Kuzey Kürdistan-Türkiye, Türk olmayanlar için tam bir halklar hapishanesidir. Kürt/Arap ulusu ve diğer milliyetler ulusal baskı ve soykırım tehdidi altında, zoraki "birlik" içinde tutulduğu bir Türkiye, demokratik bir ülke olamaz. Kürdistan'da zoraki birliğin sürmesi, Türkiye'de faşizmin sürmesi demektir. Halkların gerçek kardeşliği, ancak tüm ulusların ayrılma hakkına sahip oldukları ve kaderlerini kendilerinin serbestçe belirlediği, tüm milliyetlerin tam hak eşitliğine sahip olduğu şartlarda mümkündür. Bu ise, faşist T.C. devrimle yıkılmadan olmaz.

Faşist diktatörlüğün yürüttüğü gerici-haksız savaşta tarafsız kalmayabilir. Tarafsız ve sessiz kalmak demek; faşist diktatörlüğü, onun yürüttüğü haksız savaşını desteklemek

demektir. Görev, PKK'nın yürüttüğü savaşın demokratik yanını desteklemek, Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı için, tüm milliyetlerin tam hak eşitliği için mücadeleye daha güçlü bir biçimde atılmak, faşist diktatörlüğe karşı bir sınıf cephesi oluşturmaktır. Kuzey Kürdistan ulusal baskıdan kurtulmadıkça, Türk işçileri-köylüleri hiçbir zaman gerçek özgürlük ve demokrasiye kavuşamayacaktır.

Faşist Türk devleti sermayenin devleti olarak, işçilerin ve emekçilerin soyulmasını örgütlemektedir. Ülkelerimizde, çalışmayla ilgili yasalar patronların çıkarınadır. Var olan milyonlarca işsiz, patronları ve onların devletini rahatsız etmektedir. Onlar işsizleri göstererek, işi olanları daha fazla sömürdükleri için bu durumdan hoşnutturlar. Aslında var olan işin doğru dağıtılması ve yeni iş imkânlarının yaratılmasıyla tek bir kişinin bile işsiz kalmaması mümkündür. Fakat kapitalistler bunu yapmaz, yapamaz. Çünkü o zaman işçiler arasında ve işçilerle işsizler arasındaki rekabeti kışkırtamaz.

Bugün ülkelerimizde işçilerin haklarını savunma adına ortaya çıkan Türk-İş, DİSK, Hak-İş gibi sendika konfederasyonları, gerçekte işçi sınıfının mücadelesini patronların ve devletin kuyruğuna takma temel işlevini yerine getiren araçlar durumundadır. Bu sendikaların başını çekenler, düzenle bütünleşmiş işçi aristokratları, işçi bürokratlarıdır. Sendikalar, işçilerin bugün en geniş tabanlı kitle örgütleridir. Sendikalar, düzenle bütünleşmiş sendika bürokrasisinin egemenliği altında olduğu sürece, işçilerin yaşam şartlarında önemli bir iyileşme elde etmek, yoksulluğun, haksızlığın, baskıların nedenlerine, köklerine karşı kararlı bir savaşımlı geliştirmek mümkün değildir. Sermayeye karşı savaşım, sendika bürokrasisine karşı savaşım ile sınıksız birleştirilmediği zaman yenilgiye mahkûmdur.

Sendikaları fethetmek, kuşkusuz sendikalarda örgütlü işçi yığınlarının devrimci bir siyasete kazanılması anlamında bir fethetmedir. Bugünkü sendika konfederasyonlarının yönetimlerinin ele geçirilmesi vb. yoluyla bu konfederasyonların devrimci sendikalara dönüştürülmesi mümkün değildir. Sendikalarda devrimci ve komünist fraksiyonların oluşturulması izlenecek temel çizgi olmalıdır.

Yaşadığımız sorunlar saymakla bitmiyor. İşsizlik, kölece çalışma koşulları, sendikasızlaştırma, taşeronlaştırma, güvencesizlik, geleceksizlik, düşük ücretler, iş cinayetleri, yoksulluk vb. bu sorunların en önemlileri. Biz, çalışmanın insan hakkı olduğunu söylüyor ve çalışabilir durumda olan herkese iş istiyoruz. Bunun için; 6 saatlik iş günü, 5 günlük iş haftası, hafta sonunun yasal dinlenme zamanı olarak kabul edilmesi ve herkese 5 hafta ücretli tatil taleplerinin derhal yasallaşmasını istiyoruz.

Çalışan, yaratan, üreten biziz. Yöneten, zenginleşen onlar. Yani kapitalistler! Bu sistemde ücretli köleyiz. Ölmeye çok, yaşamaya az bir ücretle yaşamaya, ayakta kalmaya çalışıyoruz. Kendi gücümüzün farkında değiliz. Örgütlü değiliz. Bilinçli değiliz. Gücümüzün farkına varmalı, bilinçlenmeli ve örgütlenmeliyiz. Sorunlarımızı dile getirmek için kendi mücadele günümüz olan 1 Mayıs'ta alanlara çıkmalıyız. Taleplerimizle, gücümüzle alanları doldurmalıyız.

Ama yetmez! Sınıf mücadelesi belirli günlerde tek tek belirlenmiş kimi sorunları merkeze koyup onlara karşı mücadeleden çok, bir bütün olarak bize hayatı zindan eden, bizi ücretli kölelik düzeninin köleleri yapan kapitalist sisteme karşı sürekli bir mücadele olmalıdır.

Yaşadığımız sorunları yaratan kapitalist sistemin ta kendisidir! Sistemde hata yoktur! Hata sistemin ta kendisidir! O halde mücadelemiz kapitalist emperyalist sisteme karşı olmalıdır. Kapitalist-emperyalist sistem yıkıldığında ve yerine insanın insanı sömürmediği, herkesin gücü ve yeteneği ölçüsünde katkıda bulunduğu, herkesin ihtiyacı oranında aldığı bir sistem kurulduğunda ancak gerçekte insanca yaşanabilir bir dünyadan söz edebiliriz.

Egemenlerin, hâkim sınıfların önümüze koyduğu alternatifler, işçiler-emekçiler açısından gerçekte kötüler arasında tercih yapmaya zorlayan, bize âdeta kırk katır mı/kırk satır mı tercihini yapmaya zorlayan alternatiflerdir. Bunların hepsine hayır demek, hâkim sınıfların iktidar dalaşında, onların şu veya bu kesiminin kuyruğuna takılmamak, kendi bağımsız sınıf mücadelemizi yürütmektir görev!

İşçiler-emekçiler, boyun eğmek kurtuluş değil! Kapitalist dünyada işçi sınıfının yoksulluğunun, baskı altına alınmasının, işçilerin

fiziksel ve düşünsel yeteneklerinin sermaye tarafından son sınırına kadar tahrip edilmesinin temel nedeni, işçi sınıfını kapitalist cehennemine hapis eden en büyük kölelik zinciridir. Bu kölelik zincirinden kurtulmanın tek yolu DEVRİM'dir! Onun içindir ki; işçinin sömürü dünyasında kölelik zincirinden başka kaybedecek hiçbir şeyi yoktur, ama ücretli kölelik düzenini yıkarak kazanacağı yepyeni bir dünya vardır.

Çare "kötülerin iyisinde" değil, işçilerin, köylülerin, emekçilerin, bütün ezilenlerin kendi iktidarında, halk iktidarındadır. Ülkelerimizde demokrasiyi, bağımsızlığı kazanmanın tek yolu, işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimidir. İşçilerin, emekçilerin kendi iktidarları, demokrasiyi kazanmanın biricik yoludur. Ve ülkelerimizde demokrasi, devrimle er geç kazanılacaktır! Yeter ki, hâkim sınıfların iktidar dalaşının yedeği olarak hareket etmekten çikalım, kendi iktidarımızı kendi ellerimizle kazanalım!

Bütün ülkelerin işçi sınıfının ve emperyalizmin ezip sömürdüğü tüm halkların çıkarları ortak, düşmanları birdir. Her ülkenin işçisi kendisini bütün dünyada enternasyonal işçi sınıfının bir parçası olarak kavramak, öyle davranmak zorundadır. Bütün ezilen halklar birbirlerini devrim mücadelelerinde desteklemek, birbirlerinin mücadelesini kendi mücadeleleri olarak görmelidir. Kapitalist toplumun en devrimci sınıfı olan işçi sınıfı uluslararası emperyalizme karşı proleter dünya devrimi mücadelesinin öncü sınıfı olduğunu kavramalı, milliyetçi cendereyi parçalamalı, proleter enternasyonalisti olarak davranmalıdır.

**1 Mayıs'ın kızıl bayrağını dalgalandırmaya!
1 Mayıs'ın devrimci geleneğini yaşatmaya!
Bütün ülkelerin işçileri birleşin!
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!**

18 Nisan 2022